

**Implikacije
biblijskog pojma obraćenja
za suvremenog čovjeka**
(Pojam obraćenja)

Benjamin Bobek

Kristova pentekostna crkva
Ilica 200
10 000 Zagreb
www.pentekost.hr

SADRŽAJ

Uvod	3
1. Božja milost	7
<i>1.1. Dvije vrste milosti .....</i>	<i>8</i>
<i>1.1.1. Opća milost .....</i>	<i>8</i>
<i>1.1.2. Spasonosna milost .....</i>	<i>8</i>
2. Osvjedočenje o grijehu	10
3. Što čovjek dobiva obraćenjem?	15
4. Biblijsko obraćenje	17
<i>4.1. Obraćanje je proces koji se odvija u tri faze .....</i>	<i>21</i>
<i>4.2. Područja obuhvaćena obraćenjem .....</i>	<i>22</i>
<i>4.2.1. Promjena razuma - misli .....</i>	<i>23</i>
<i>4.2.2. Promjena osjećaja .....</i>	<i>24</i>
<i>4.2.3. Promjena Volje .....</i>	<i>25</i>
5. Narav obraćenog čovjeka	28
6. Odnos između pokajanja i vjere	30
<i>6.1. Pokajanje .....</i>	<i>31</i>
<i>6.2. Vjera .....</i>	<i>33</i>
7. Utjecaj obraćenja na novo rođenje	37
8. Potreba obraćenja suvremenog čovjeka	40
9. Daljnji život obraćene osobe – život u posvećenju	47
10. Zaključak	49

Uvod

Suvremeni čovjek više no ikad teži za unutarnjim mirom, srećom i zadovoljstvom. Sve navedeno čovjek pokušava dobiti na različite načine, no to ne može uspjeti i postići svojim snagama. Pravu radost, sreću i trajni mir može dobiti samo onaj tko se izmiri s Bogom.

Čovjek ne može imati ispunjen život sve dok živi u grijehu. Sam Bog mu pomaže obratiti se, promijeniti i ispuniti život. Jedini izlaz je obraćenje Bogu.

Čovjekovo obraćenje Bogu usko je povezano s vjerom i pokajanjem. Naime, uvjet biblijskog obraćenja je shvaćanje vlastitog grijeha koje je neminovno uzrokovalo gubitak mira.

Životom, smrću i uskrsnućem Gospoda Isusa Krista, Bog je dao savršeni odgovor čovjekovoj najvećoj potrebi. Nisu svi ljudi našli taj odgovor. Većina ljudi je još uvijek izgubljena u svom grijehu i daleko od Boga.

Sveto Pismo naučava kako postoji opći poziv *na obraćenje* „*A sada – zatvorivši oči nad vremenima neznanja, Bog poručuje ljudima da se svi i svagdje obrate, jer je odredio dan kada će pravedno suditi svemu svi-*

jetu.“ Dj.17:30-31. Sam Bog je uputio taj poziv čitavom čovječanstvu, kojemu su ljudi dužni odazvati se.

Čovjek koji traži Boga, pita se: „Na koji se ja način mogu opravdati pred Bogom?“ ili „Na koji način je moguće postati pravi kršćanin?“ ili „Kako bih mogao ući u Božje kraljevstvo i njegovu porodicu?“. Na sva ta i mnoga druga pitanja odgovor se nalazi upravo u Svetom Pismu – Bibliji.

Spasenje je temelj čitave Biblije i ono je tema svake evangelizacijske propovjedi. Spasenje je najvažnija riječ u Evanđelju i ona u sebi sadrži sva otkupljujuća djelovanja kao što su: milost, oslobođenje, oprostjenje, pomirenje, otkupljenje, opravdanje, novo rođenje, usvajanje, posvećenje i proslavljenje.

Volja je Božja da se čovjek spasi, da bude „s Kristom oživljen“, preporođen (Ef.2:1-5) i nanovo rođen (Iv.3:3,5). Također, Božja je volja da nakon spasenja – obraćenja i novog rođenja čovjek (*ne bude u zabludi da je spašen, ako ne*) živi novim – čistim i svetim životom na slavu Božju.

Vjerujemo da bez posvećenog života nitko neće vidjeti, a niti biti s Gospodinom (Heb.12:14). Vjerujemo da će vjerni (*istinski, obraćeni, na-*

novo rođeni i posvećeni) koji sada žive za Gospodina s Njime biti i u vječnosti.

Vjerujemo da će i oni koji umru prije Njegova dolaska i oni koji se za-teknu živi o Njegovu dolasku, biti proslavljeni i vječno zajedno s Gospodinom! (usporedi 1.Kor.15:51-57; 2.Kor.5:4; 1.Sol.4:13-18 i dalje).

Cilj nam je pokušati razjasniti pojam biblijskog obraćenja – spasenja i put kojim se dolazi do njega i primanja nove naravi, te dokazati kako obraćenje nije kraj, već početak jednog novog – *Bogu ugodnog* – života.

Obraćanje utječe i na novo rođenje. S toga se postavlja pitanje odakle potreba za obraćenjem i spasenjem?

Pokušat ćemo pokazati potrebu biblijskog pojma spasenja –obraćenja za suvremenog čovjeka, kako bi naglasili važnost, svrhu i cilj obraćenja i spasenja.

Pojmove koje smo pokušali obraditi u ovoj temi vezane uz čovjekovo obraćenje i spasenje Bogu su: Božja milost, spoznaja grijeha, vjera i pokajanje koje prethode obraćenju, te novo rođenje, koje dolazi nakon

obraćenja, a ostatak obraćenog života posvećen život – život po Božjoj volji.

Da bi se današnji suvremeni čovjek obratio Bogu, prvo mora postati svjestan i osvjedočiti se da je grešan i da živi u grijehu.

1. Božja milost

Čovjekovo spasenje se temelji na Božjoj ljubavi prema palom – grešnom čovjeku i Njegovoj milosti, to jest pruženoj prilici za spasenje. Iako je svaki (*neobraćeni*) čovjek po svojoj prirodi iskvaren i grešan, kao što je sam Bog rekao „*svi skrenuše zajedno, svi se pokvariše: nitko da čini dobro – nikoga (nijednoga) nema.*“ (Ps.14:3; 53:3; Rim.3:11), ipak ga Bog ljubi, (Iv.3:16; Rim.5:8), ali ne ljubi grijeh koji je u njemu. Grijeh mora biti kažnjen, a kaznu za grijeh je platio sam Bog – kroz svoga ljubljenog Sina Isusa Krista (Rim.6:23).

Grešnom – palom čovjeku Bog pruža priliku da se spasi, kroz žrtvu Božjega Sina, Isusa Krista. Bog kaže: „***Da, milošću ste spašeni – po vjeri. To ne dolazi od vas; to je dar Božji! To ne dolazi od djela, da se tko ne bi hvalisao.***“ (Ef.2:8-9)

Tu milost nitko nije zaslužio, već je ona dar od Boga, nama, to jest palom čovječanstvu. To ne znači da milost ispričava grijeh, već ga ona uklanja. Nakon obraćenja, Bog čovjekov, to jest naš grijeh, uzima na sebe – na svog Sina Isusa Krista (Iz.53:3-6), i kroz svoju milost pruža čovjeku upravo ono što nije zaslužio. Izbavlja ga od zaslužene kazne (*svi smo zaslužili vječnu odvojenost od Boga*) i sigurne smrti.

1.1. Dvije vrste milosti

Proučavajući Bibliju možemo doći do jasnog zaključka da **postoje dvije vrste milosti**, koje teolozi nazivaju „opća milost“ i „spasonosna milost“.

1.1.1. Opća milost

Opća milost – je Božja naklonost prema svim ljudima. Kao što je opisano u Svetom Pismu – Bibliji: „...*on daje da sunce njegovo izlazi nad zlima i dobrima i da kiša pada pravednicima i nepravednicima.*“ Mt.5:45. Svi ljudi uživaju u tim blagoslovima prirode.

Kroz tu, opću milost, Bog otkriva svoju dobrotu prema čovječanstvu, ali ona nije dostatna za čovjekovo spasenje. Bog kroz svoju milost pruža čovjeku priliku za spasenje, te da uvidi kako i koliko je Bog dobar.

1.1.2. Spasonosna milost

Spasonosna milost – je ta koja čovjeka privlači i dovodi Gospodu Isusu Kristu (Iv.6:44,65) i oslobađa ga od grijeha, to jest omogućava čovjeku da odgovori na Božji poziv (*kroz vjeru, pokajanje i obraćenje*), te bude oslobođen grijeha i nanovo rođen.

Bog želi da se svi ljudi spase. Pozvao nas je da baštinimo i naslijedimo blagoslov, odnosno spasenje (1.Pt.3:9). Bog kroz svoju „spasonosnu“ milost pruža priliku da čovjek ostatak svojega ovozemaljskog života živi i proživi, ne više na stari, grešni način života, već na slavu Božju. Divno je promatrati Božju milost koja nema granica. Ona je „*preobitna*“ Rim.5:20.

Bog želi da svaki čovjek bude svjestan da mu je On pribavio i pružio milost za spasenje, kroz žrtvu svojega Sina Isusa Krista. Smrt Božjega Sina Isusa Krista je najviši i najveći izraz Božje milosti palom čovjeku.

Čovjek mora biti svjestan da je Bog pribavio čovjekovo spasenje (kroz žrtvu svojega Sina Isusa Krista). Bog je pružio priliku svakom čovjeku kroz Kristovu žrtvu. On želi da svi ljudi dođu do potpune spoznaje istine, te da se svi ljudi spase (1.Tim.1:4-6).

Da bi se čovjek spasio, on mora biti obraćen. Da bi se obratio, mora vjerovati da postoji Bog i mora se pokajati. Bez vjere nemoguće je pristupiti k Bogu (Heb.11:6) i biti spašen.

Netko je jednoć rekao „*Bez vjere u Boga nema pokajanja ni obraćenja, niti spasenja, a neće biti niti proslavljenja*“.

2. Osvjedočenje o grijehu

Riječ Božja nam otkriva kada je Bog u samome početku stvorio čovjeka, da je čovjek bio savršeno biće, stvoreno pravednim i dobrim (Post.1:26-31), sve do neposlušnosti i pada u grijeh.

Od čovjekovog pada u grijeh još u Edenu (Post.3:1-24), njegova, to jest čovjekova jedina nada za izbavljenje i otkupljenje je samo po Isusu Kristu – Sinu Božjemu (Rim.3:23; 5:12-21; Mt.1:21; Dj.4:12; Ef.1:7; 1.Tim.2:5).

Grijež¹ je velika, mogli bismo reći najveća prepreka spasenju. On koči čovjeka da se obrati Bogu, jer otežava djelovanje Svetog Duha i sprječava probuđenje.

Čovjeku se zlo i grijeh nameće kao „nametnik“ na svakom koraku njegova života. Grijeh je najvažnija tema u Bibliji. Također, grijeh je narušio, a i dalje narušava odnos između čovjeka i Boga². Da bi se odnos

---

¹ Grijeh ožalošćuje Boga i sprječava ostvarivanje ciljeva Njegove ljubavi. Bog s toga ne može ostati ravnodušan prema njemu. Grijeh je i buntovan stav protiv svetoga Boga punog ljubavi. Zbog grijeha čovjek trpi posljedice i ...rob je onoga, kome se pokorava (Rim.6:16).“ Bog kroz svoju pisanu Riječ i svog Svetog Duha, čovjeku dokazuje „zabludu s obzirom na grijeh“ Iv.16:8.

² Izaija 59:2

između Boga i čovjeka ponovno uspostavio, potrebno je čovjekovo obraćenje Bogu.

Suvremeni čovjek treba shvatiti da nepromijenjene naravi ne može ući u Božju obitelj, postati djetetom Božjim i ući u kraljevstvo Božje. On mora uvidjeti da je grešan, spoznati svoj grijeh, povjerovati Bogu da mu jedino On može oprostiti grijeh i spasiti ga od sigurne propasti, te osloboditi od grijeha.

Čovjek se sam mora zgaditi se na svoj grijeh, priznati ga, pokajati se, obratiti se Bogu (*odreći se grijeha, znači više ne griješiti*) i okrenuti k Bogu.

Sveto Pismo jasno naučava kako je grijeh bezakonje i kaže „*Svatko tko čini grijeh čini i bezakonje; a grijeh je bezakonje.*“ 1.Iv.3:4. Također, Riječ Božja otkriva kako je grijeh uzročnik svakovrsne požude: „*A grijeh, uhvativši zgodu, proizvede... svaku vrstu požude u meni.*“ (Rim.7:8).

Priroda prve obitelji koju je Bog ustanovio bila je neposluh prema Bogu (Post.3:11; 4:7), isto takva, grešna priroda je i u suvremenom čovjeku. Stoga je najveća čovjekova potreba za obraćenjem: „*bez kojega nitko neće vidjeti Gospodina.*“ (Heb.12:14).

Čovjek se može upitati da li je obraćenje potrebno u današnje vrijeme i zbog čega? Svakako, potrebno je i današnjem suvremenom čovjeku da shvati kako bez spoznaje o grijehu i bez obraćenja, neće moći postići spasenje, trajni mir, radost (*za kojima tako očajnički traga*) i život vječni.

Da bi čovjek doživio spasenje, prvo što treba učiniti je vjerovati Bogu, prepoznati svoj grijeh, pokajati se i obratiti k Bogu. Kao što su to trebali ljudi Starog i Novog zavjeta, isto je tako potrebno obraćenje i suvremenom čovjeku koji živi u dvadeset i prvom stoljeću.

Bog ukazuje čovjeku na zabludu i grijeh. On sam osvještava čovjeka – grešnika, da uvidi svoje pravo duhovno stanje, to jest, kako Bog gleda na njegov život i njegovu duhovnu stvarnost.

Kroz Riječ Božju saznajemo da je obraćenje neophodno, jer su svi ljudi (*bez Boga*) duhovno mrtvi, to jest mrtvi za Boga. To najbolje opisuje sama Biblija:

2.Kor.3:14 „...njihovi su umovi otupjeli... isto pokrivalo ostaje pri čitanju Starog zavjeta, kad im se ne otkriva da on u Kristu nestaje“.

2.Kor.4:4 „onima kojima je bog ovoga svijeta posve oslijepio nevjer-
ničku pamet da jasno ne vide svijetlo sjajne Radosne vijesti Krista, koji
je slika Božja“.

Ef.2:1-2 „... bili ste mrtvi zbog svojih prekršaja i grijeha u kojima ste
nekoć živjeli prema eonu ovoga svijeta, prema gospodaru zračnog kra-
ljevstva – duhu koji je sada na djelu među njegovim buntovnim podani-
cima“.

Ef.4:17 „Ovo vam velim i zaklinjem u Gospodinu da više ne provodite
život kako ga provode pogani, u ispraznosti svog mišljenja“.

Ef.5:14 „Zato se veli: probudi se, ti što spavaš, ustani od mrtvih, i Krist
će ti svijetliti.“

Sam Bog čovjeku ukazuje i pruža spoznaju o njegovu grijehu kroz svo-
ju pisanu Riječ, kao što je apostol Pavao napisao i rekao mladom Timo-
teju: „Svako je pismo od Boga nadahnuto i korisno za pouku, za kara-
nje, za popravljanje i odgajanje u pravednosti.“ 2.Tim.3:16.

U Novozavjetnom tekstu upotrijebljena je grčka riječ „*elegho*“, što znači pokazati da je (*nešto*) krivo – razotkriti. Upravo to čini Božja Riječ; ne samo da nam se Bog kroz svoju pisanu Riječ objavljuje, već i nama samim objavljuje da bi nas doveo i privukao k Sebi. U Iv.16:8. piše: „*On (Duh Sveti) će, kad dođe, dokazati svijetu zabludu s obzirom na grijeh, na pravednost i na sud*“. 1.Kor.14:24. „...*ako svi prorokuju a uđe kakav nevjernik ili neupućeni, svi ga opominju, svi ga ispituju i prosuđuju; otkrivaju se tajne njegova srca.*“

Tu spoznaju o zabludi provodi upravo Sveti Duh kroz svoju, to jest Božju Riječ. Njegova Riječ – Biblija je knjiga, nadahnuta (*inspirirana*) Božjim Svetim Duhom i kao takva je najdjelotvornija. Može se uočiti i zaključiti kroz Bibliju, kako se samom spoznajom o grešnosti i grijehu, čovjek ne spašava, već je Božji cilj čovjekovo obraćenje i potpuno suobličavanje s Njim (*to jest Njegovim: umom, voljom i naravi*).

Čovjek koji uvidi svoje stvarno duhovno stanje (*svoju odvojenost od Boga, koja je uzrokovana grijehom*), te ako uzvjeruje, pokaje se i obrati Bogu, Bog mu oprašta, izmiri ga sa samim sobom i daje mu jednu novu narav; onu narav s kojom će ući u život vječni.

3. Što čovjek dobiva obraćenjem?

Čovjek u samom trenutku obraćenja postaje dio Božje porodice, kao što apostol Ivan kaže: „*sada smo djeca Božja*“ 1.Iv.3:2.

U trenutku obraćenja Bog daje novi život: „*život vječni i taj je život u Njegovu Sinu. Tko ima Sina, ima život.*“ 1.Iv.5:11-12.

Čovjeku se pruža prilika da prihvati život i blagoslove koje je Bog namijenio za svakog čovjeka već na ovoj zemlji, uz uvjet da se obrati k Njemu i čvrsto drži Njega i Njegove svete Riječi. Iz toga proizlazi kako jedino obraćen čovjek ima pravo na Božji mir³, blagoslov i život vječni.

Obraćenom, čovjeku Bog pomaže u svakodnevnom životu. Bog mu daje obećanje da neće dopustiti više tereta kroz njegov svakodnevni život, nego što ga on sam može nositi.

---

³ William MacDonald, Komentar Novoga zavjeta, Sv. 1. Komentar na Biblijski stih Iv.14:27. Bog ostavlja obraćenom čovjeku „nešto što se ne može kupiti novcem – mir, unutarnji mir savjesti koji dolazi iz osjećaja oprosteno grijeha i pomirenja s Bogom. Krist ga može dati zato što ga je kupio vlastitom krvlju na Golgoti. Nije ga dao kao što svijet daje – škrto, sebično i nakratko. Njegov dar mira je zauvijek.“

Čovjek koji se obratio i doživio oslobođenje od grijeh, obraćenje i spasenje, ima smisao života, neopisivi i trajni mir, ljubav, radost, sigurnost neba i vječni život.

Obraćanjem čovjek dobiva novi status i novi položaj pred Bogom; novu narav i priliku da živi po Božjoj svetoj Riječi i Njegovoj svetoj volji.

Jedino obraćen čovjek – čovjek po Božjem srcu može imati vječnu sigurnost, nadu i utjehu.

4. Biblijsko obraćenje

Obraćenje je čin kojim se čovjek okreće od grijeha, a obraća Gospodinu Isusu Kristu, tražeći oprostjenje grijeha. Posljedica toga je spasenje i oslobođenje od grijeha i od kazne za grijeh. To je subjektivni odgovor na Božju odlučujuću intervenciju u čovjekovu životu.

Uočljivo je, kada dođe do obraćenja čovjeka, da se u njemu i na njemu, jasno vidi velika promjena⁴ i s punim pravom se može reći da je „sada sasvim druga osoba, promijenjena i nanovo rođena osoba“.

Riječ koja je prevedena u Novozavjetnom tekstu kao obraćenje je „*epistrefe/o*“⁵ što u doslovnom prijevodu ta grčka riječ znači: „okrenuti se u drugom smjeru, promijeniti mišljene, okrenuti se natrag, vratiti se ili obratiti se.“⁶

---

⁴ Ako se ne vidi promjena, koja je dokaz obraćenja, to znači da do obraćenja i spasenja nije niti došlo. Čovjek mora znati i biti svjestan: „Od čega se obratio“ „Od čega ga je Gospod oslobodio, izbavio i spasio“. Ako nije izbavljen, oslobođen i slobodan od grijeha i grešnog načina života, iako dolazi u crkvu takav čovjek nije obraćen, nije spašen. Pošto svoj život i svoje srce nije predao Gospodu Isusu Kristu, takav čovjek je u zabludi po pitanju stvarnog biblijskog obraćenja i spasenja. On nije obraćen, i on samoga sebe drži u zabludi.

⁵ Stjepan Senc, Grčko hrvatski rječnik „*Epistrefe/o: obratiti se, okrenuti se, obrnuti se, vratiti se.*“

⁶ Milivoj Sironić, Grčko hrvatski rječnik

Poznati evangelizator dr. Billy Graham je rekao kako se ta riječ u oblasti religije „mnogostrano tumači kao: kajanje, preporod, primanje milosti, religijsko iskustvo, stjecanje milosti.“ A teolog T. C. Hammond je napisao: „Obraćenje (grčki, *epistrefe*) znači zaokret k Bogu po kojemu grešnik (Židov ili neznabožac) po vjeri ulazi u eshatološko Kraljevstvo Božje, te prima eshatološki blagoslov i oprostjenje grijeha. Po obraćenju se u životu pojedinca ostvaruje spas koji je Krist donio.... Ono se opisuje kao okretanje od tame, idolopoklonstva, grijeha i vladavine sotine, ka štovanju istinitoga Boga i služenje Njemu....“

Obraćenje (grč. *epistrefe/o*) je radni glagol. Sam „Bog nas zove da se obratimo. Suvremeni rječnici Grčkog jezika i Biblija isto tumače riječ *epistrefe/o*, što znači: potpuno i jasno okretanje od grešnog života, odvojenost od grijeha k samom Bogu. Biblijska istina obraćenja i spase-nja je potpuna i dostatna.

Obraćenje predstavlja više od jednostavne promjene uma, stavova i morala. Ono obuhvaća svaki dio čovjekova bića: njegove želje, način života, volju, duh i shvaćanje života.“

Obraćenje je jedno od najvažnijih tema i u Starom zavjetu. Bog je i u Starom zavjetu pozivao svoj narod (*Izrael*) preko svojih slugu i proroka

na obraćenje (*hebrejski šuv*⁷) što doslovno znači vratiti se natrag i obratiti se k Bogu.

U Starozavjetno vrijeme Bog je govorio preko svoga sluge Mojsija; ako se „*obratiš Jahvi, Bogu svome, i poslušáš – i ti i tvoji sinovi – glas njegov iz svega srca svoga i iz sve duše svoje...tada će (se) Jahve Bog tvoj, ...smilovat tebi i opet će te sabrati između svih naroda među koje te bude rastjerao Jahve, Bog tvoj.*“ Pnz.30:2-3.

Također je govorio preko proroka Samuela: „*Ako se od svega srca vratite Jahvi, uklonite iz svoje sredine tuđe bogove... i upravite srce svoje Jahvi i njemu jedinome služite. Tada će vas on izbaviti....*“ 1.Sam.7:3.

Preko proroka Izaije Bog je rekao: „*Neka bezbožnik put svoj ostavi, a zlikovac naume svoje. Neka se vrati Gospodu, koji će mu se smilovati, k Bogu našem, jer je velikodušan u praštanju.*“ Iz.55:7. „*Obratite se k meni da se spasite....*“ Iz.45:22.

---

⁷ U starozavjetnom tekstu za pojam obraćenje upotrijebljena je *hebrejska riječ šuv* što znači: vraćati se, vratiti se, obratiti se, okrenuti se, obrnuti se, osvrnuti se, ne samo promjena mišljenja – već cijelog života. (Rudolf Amerl, *Hebrejsko hrvatski rječnik*). A u novozavjetnom tekstu upotrijebljena je *grčka riječ epistrefo* što znači: obratiti se, okrenuti se, vratiti se, obrnuti se, obratiti se, vraćati se (Milivoj Sironić, *Grčko hrvatski rječnik*). Vidljivo je da obilje riječi, i hebrejskog i grčkog jezika, imaju potpuno isto značenje.

Preko Proroka Jone Bog je rekao: neka se ljudi i stoka pokriju da „*glasno Boga zazivlju i da se obrati svatko sa svojega zlog puta i nepravde koju je činio. Tko zna, možda će se vratiti Bog, smilovati se i odustati od ljutoga svog gnjeva da ne izginemo? Bog vidje što su činili: da se obratiše od svojega zlog puta. I sažali se Bog zbog nesreće kojom im bijaše zaprijetio....*“ Jn.3:8-10.

Također je Bog govorio i preko ostalih starozavjetnih slugu.

Da bi se čovjek obratio i vratio natrag k Bogu, on mora otkazati poslušnost sotoni, kako bi mogao primiti novu narav, a to znači biti u ratu s đavlom sve dok živi i boriti se protiv njegove (*đavolske – sotonske*) volje kako bi ugodio Živom Bogu.

Uočljivo je kako sotona nije voljan i ne želi olako pustiti čovjeka, ali, čovjek treba shvatiti da ima samo jedan život koji treba iskoristiti i obratiti se, te nikako ne propustiti tu priliku. Đavo na sve moguće načine pokušava čovjeka zadržati u svojoj vlasti, daleko od Boga i daleko od pomisli da ima samo jedan život.

Teolog Dr. Jay E. Adams u svojoj knjizi *Unutarnji rat*, je napisao: „Kad Gospodin Isus Krist nekoga obrati k sebi, učini to tako da mu izmijeni 'srce'. U Svetom pismu riječ 'srce' znači nešto posve drugo negoli u našoj, zapadnoj, kulturi. Nama srce predstavlja emocije ili osjećaje. U

Svetom pismu srce znači 'unutarnji ja, odluke koje donosim i unutarnji život koji vodim'.... Srce u Biblijskom smislu uključuje cijelu unutar-nju osobu, to jest, razum osjeća je i volju.“

Čovjek koji shvati da ima samo jedan život i uvidi svoj grijeh, nastojat će se osloboditi grijeha i njegova tereta, Bog će mu pružiti novu priliku da otkáže poslušnost sotoni i grijehu te da se obrati i spasi, a Bog će mu dati novu narav.

4.1. Obraćenje je proces koji se odvija u tri faze

Prva faza, za obraćenje je potrebno uočiti „pogreške“ svog načina života, to jest uočiti svoj grijeh (*čovjek ga voli nazvati slabošću*) koji je u suprotnosti s Bogom.

Sve dok čovjek ne uvidi svoj grijeh⁸, on ne može imati potrebu za obraćenjem koje nalaže sam Bog i Njegova Sveta Riječ – Biblija.

Druga faza, čovjeku je neophodno za obraćenje, nakon uviđanja pogrešnog načina života, da se odlučno okrene u novom pravcu, „odlučno okrene k Bogu“. To zahtijeva djelovanje i akciju.

---

⁸ Čovjek voli ublažavati svoj grijeh pa grijeh naziva: slabošću, pogreškom, pogrešnim načinom i pogrešnim stavom života – što nije u skladu s Biblijom. Kada Biblija nešto naziva grijehom, nikada ne kaže slabost ili pogreška, već grijeh naziva njegovim imenom, i razotkriva grešni način života – koji čovjeka odvaja od Boga i oduzima mu namijenjeni blagoslov od Boga.

Treća faza, da bi obraćenje bilo potpuno, nije dovoljno uočiti grijeh, kajati se i zgaditi na njega, već je tu uključena poslušnost, jer obraćenje znači „promijenjen život“, a to znači iskusiti novi život u Isusu Kristu i kroz Isusa Krista, te živjeti novim životom Bogu na slavu.

Svjetski poznati evangelizator dr. Billy Graham je rekao: Kada se čovjek okrene k Bogu i promijeni svoj život, tek tada ima pravo na „opuštanje popraćeno radošću i Božjim mirom“.

Kršćansko obraćenje temeljeno na Bibliji ima tri koraka: dva aktivna: Vjeru u Boga i pokajanje, te jedan pasivni: novo rođenje.

4.2. Područja obuhvaćena obraćenjem

Obraćenje obuhvaća: pripremu: vjeru u Boga, *pokajanje (uočiti sam grijeh i s gnušanjem okrenuti se od njega)*, djelovanje: *obraćenje (okrenuti se k Bogu)* i potpunu životnu promjenu (*promijeniti život, znači više ne živjeti u grijehu, već živjeti kao obraćena osoba novom naravi, životom u posvećenju*).

Obraćenje obuhvaća cijelu osobu. Ono obuhvaća, kako je rekao teolog, dr. David D. Duncan: „naš razum, naše osjećaje i našu volju“ ili prema dr. Billy Grahamu „pravo obraćenje zahvaća čitav um, sve osjećaje i volju.“

Obraćenje uključuje promjenu razuma – *misli*, promjenu osjećaja i promjenu volje.

To se može najjasnije vidjeti kroz dva teksta iz Svetog Pisma koja govore o tome. Prvi je iz Psalma 51, Davidova molitva, a drugi je priča o izgubljenom sinu u Lukinom evanđelju 15:11-31, u kojoj se govori o

mladiću koji je otišao od kuće sa svojim dijelom nasljedstva i potrošio ga. Oba slučaja, i starozavjetni i novozavjetni, govore o potpunom i temeljitom obraćenju, a ne djelomičnom.

4.2.1. Promjena razuma – misli

I David i izgubljeni sin su primjer da je njihova krivnja bila u zavisti, neiskrenosti, sebičnosti, kukavičluku, preljubu i ubojstvu, ali na kraju su došle riječi koje su obilježile prekretnicu u njihovim životima. David je rekao: *"Jer ja znam prestupe svoje"*, Ps.51:3. a izgubljeni sin kaže: *"...Oče sagriješih Bogu i tebi"* Lk.15:18.

David i izgubljeni sin iskreno priznaju svoje osobne prijestupe što je predstavljalo početak njihova obraćenja. Isus je rekao: *„...ne treba zdravima liječnik, nego bolesnima. ...ja nisam došao da pozovem pravednike, nego grešnike“* Mt.9:12-13.

Isus zove na pokajanje⁹ koje prethodi obraćenju. Čovjek mora spoznati svoju moralnu bolest prije nego bude izliječen, priznati svoju krivicu prije nego mu bude oprošteno, priznati da je grešan, prije nego može biti pravedan. To je promjena razuma – misli.

Po prirodi, čovjek je *„previše ponosan“* da prizna svoju krivicu; također je i *„profesionalac“* u pronalaženju opravdanja za svoje greške i grijeh. On krivi svoju prošlost, okolnosti, roditelje, nedostatak obra-

---

⁹ William MacDonald, Komentar na Biblijski stih Mt.9:13. „U izvjesnom smislu na svijetu nema pravednih ljudi, pa je zato (*Isus*) došao sve ljude pozvati na pokajanje. Ali ovdje je riječ o tome da je njegov poziv djelotvoran za one koji priznaju da su grešnici. On ne može podariti *oslobodenje od grijeha i*) ozdravljenje onima koji su oholi, uvjereni u svoju pravednost i ne raskajani poput farizeja“.

zovanja, ili pokazuje na neuspjehe drugih.... Bog zahtijeva ništa manje no istinu.

Obraćenje počinje spoznajom da je Bog u pravu. Bog je pravedan, a čovjek grešan. Razum je spoznajni čimbenik, koji ukazuje zašto se čovjeku treba obratiti i u što treba vjerovati.

4.2.2. Promjena osjećaja

Promjena osjećaja znači uključenje osjećaja na istinu koju smo upoznali. Obraćenje nije samo spoznaja grijeha, ono također uključuje bol zbog grijeha, koja dolazi od shvaćanja ne samo osobnog grijeha, već velike dobrote i svetosti Božje.

David je vapio k Bogu i rekao: „*Bezakonje svoje priznajem, grijeh je moj svagda preda mnom. Tebi, samom ja sam sagriješio i učinio što je zlo pred tobom*“ *Ps.51:5-6*, a izgubljeni sin kaže: „*Oče, sagriješih Bogu i tebi. Nisam više dostojan da se zovem tvojim sinom*“ *Lk.15:21*. U oba slučaja postojala je duboka tuga, ne samo zbog prirode njihovih grijeha, već zato što su oni shvatili gnjusnost svojih grijeha u Božjim očima.

Istinsko obraćenje prouzrokovalo je u njihovim životima, a i danas istinsko i pravo obraćenje prouzrokuje zaokret k Bogu, zato jer čovjek shvaća da je njegov grijeh uprljao njega samog i odvojio ga od Boga. Može se vidjeti kako apostol Pavao pravi razliku između

„istinskog i lažnog“¹⁰ pokajanja i obraćenja:

*„Sad se radujem, ne zbog toga što ste postali žalosni, nego zato što vas je ta žalost dovela k obraćenju. Vi ste se ražalostili po promisli i volji Božjoj.... Žalost naime koja je po promisli i volji Božjoj, rađa spasono-
sno i trajno obraćenje, dok žalost svijeta rađa smrt“ 2.Kor.7:9-10.*

Čovjek treba doživjeti temeljitu promjenu osjećaja, da bi shvatio stvar-
nu prljavštinu svog „osobnog“ grijeha u Božjim očima, da je ne samo
prekršio Božji zakon i ožalostio samog Boga, već da su ga njegovi vlas-
titi grijesi odvojili od Boga, njegova Srvoritelja.

4.2.3. Promjena volje

To uključuje donošenje odluke kojom se predajemo onome što znamo i
osjećamo. Poznato je, da je čovjekova volja odlučujući faktor u svemu
što radi.

Mnogi su u zabludi i misle „pa što, ja imam pravo na svoju volju i svoje
mišljenje“ – istina imaš, ali ako čovjekova volja nije u skladu s Riječju
Božjom čovjek promaši cilj – promaši spasenje.

Bez pristanka to jest čovjekove volje Bog ne može obratiti čovjeka. Da
bi Bog spasio čovjeka, On od njega traži da to žarko želi, zapravo želi
vidjeti čovjekovu iskrenu potrebu (*za spasenjem*), čovjekov pristanak i

---

¹⁰ Ibid, Komentar na Biblijski stih 2.Kor.7:10. **Istinsko:** „Žalost koja je po Bogu jest tuga koja ulazi u nečiji život nakon što sagriješi i koja dovodi do njegovog pokaja-
nja. Takav shvaća da mu Bog govori pa stoga staje na Božju stranu protiv sebe sa-
moga i protiv grijeha...“. **Lažno:** „...svjetska žalost nije istinsko pokajanje nego
obično grizodušje. Ono donosi gorčinu, muku, očaj i, na poslijetku, smrt“.

njegovu slobodnu volju. To je vidljivo također u dva prethodno spomenuta teksta.

David se pokajnički molio: „*smiluj mi se, Bože.... Operi me i bit ću bjelji od snijega.... Čisto srce stvori mi, Bože, i duh postojan obnovi u meni!*“ Ps.51:3,4,9,12,

dok izgubljeni sin *"diže se i krenu svom ocu"*¹¹.

U čovjeku se mora vidjeti i dokazati promjena volje. David je to dokazao svojim riječima, dok je izgubljeni sin svojim djelima pokazao promjenu *svoje* volje. To je bila istinska volja, ne samo da bi prošlost bila oprostena, već kako bi i budućnost bila promijenjena, a to je najvažnije.

Prorok Izaija shodno tome kaže: *"Neka bezbožnik put svoj ostavi, a zlikovac naume svoje. Neka se vrati Gospodu, koji će mu se smilovati, k Bogu našem, jer je velikodušan u praštanju"* Iz.55:7.

Da bi Bog oprostio čovjeku njegov „*vlastiti*“ grijeh, čovjek mora biti spreman ostaviti svoje grijehe i grešne navike prije nego što ih Bog oprosti¹².

---

¹¹ Ibid, Komentar na Biblijski stih Lk.15:20-24. „Dok je bio daleko od svog doma, ugleda ga njegov otac, sažali se, potrča, pade mu oko vrata i izljubi ga.... Isus smiono prikazuje Boga kako ne čeka svoje posramljeno dijete da se pokunjeno vrati kući niti drži do svog dostojanstva kad on dođe, nego hita da ga, onako posramljenog, odrpanog i prljavog, prihvati u naručaj. ...Sin je priznao svoje grijehe i upravo je htio zamoliti za posao, ali Otac ga prekine naredivši slugama da njegovu sinu odjenu najljepšu haljinu, da mu stave prsten na ruku i obuću na noge. Naredio je da se pripravi velika gozba kako bi proslavio povratak svoga sina koji bijaše izgubljen i nađe se. Za oca je on bio mrtav, ali sada je oživio“.

Dr. Billy Graham je tri prethodno navedena područja sažeo ovim riječima: „Čini mi se da su ta tri pojma poput trojice ljudi. Jedan se zove Razum, drugi Osjećaji, a treći Volja. Razum kaže da je Evandjelje logično. Osjećaj pritišće volju i kaže: 'Osjećam ljubav prema Isusu' ili 'Bojim se sudnjeg dana!' i tada posrednik imenom volja igra ulogu suca. Nalaktio se zavaljen u stolici i duboko razmišlja, nastoji donijeti odluku. Volja je, ustvari, ona koja donosi našu konačnu odluku.“

Bog zahtjeva obraćenje od grijeha, to jest potpuno i temeljito okretanje od grijeha i ostavljanje istog, a ne samo žaljenje zbog grijeha. Biblija – Sveto pismo, jasno daju do znanja da je istinsko obraćenje usko povezano s pokajanjem i vjerom.

---

¹² Psalmista je rekao: "Da sam u srcu na zlo mislio, ne bi me uslišio Gospod" Ps.66:18.

5. Narav obraćenog čovjeka

Kao što se za svaku osobu može reći da ima neku određenu narav (*urođenu ili stečenu kroz neko vrijeme*) tako se i za obraćenu osobu može reći da ima novu narav, to jest Božju narav i plod te nove naravi¹³.

Dr. Billy Graham u svojoj knjizi „Mir s Bogom“ je rekao; „Obraćenje se očituje na mnogo načina. Kako se ono i na koji način zbiva u mnogome ovisi o pojedincima, o njihovom temperamentu, emocionalnoj ravnoteži, okolnostima u kojima žive u načinu života kojim su ranije živjeli. Obraćenje može uslijediti nakon velike životne krize ili nakon što su zbrisane sve prvotne vrijednosti u životu, kad čovjek proživi velika razočarenja, kad više ne osjeća moć materijalnog posjedovanja ili je izgubio predmet svog obožavanja“.

Obraćenje se ne događa kod svih na isti način. Ono može biti iznenađan događaj nakon neke krize u životu, u kojoj je čovjek primio jasnu objavu Božje ljubavi, ili ono može biti i postupno otkrivenje Božje milosti samom pojedincu.

Teolog, dr. David D. Duncan je rekao: „Uočavamo da se dobro poznati pijanac više ne kocka, ne opija se ili ne posjećuje grešna mjesta. Mrzi stvari koje je nekoć ljubio i ljubi stvari koje je nekoć mrzio. Oni koji ga poznaju kažu: 'on se obratio, postao je novi čovjek'. Oni jednostavno opisuju što vide s vanjskog ljudskog gledišta. S Božanske točke gledišta rekli bismo da mu je Bog oprostio i učinio ga novim stvorenjem.

---

¹³ „...ljubav, radost, mir, strpljivost, blagost, dobrotu, vjernost, krotkost, uzdržljivost...“ Gal.5:22-24.

Obraćenje naglašava čovjekovu pozitivnu djelatnost u iskustvu spase-
nja.“

Postavlja se pitanje pravog biblijskog obraćenja. To je duhovna prom-
jena koja proizvodi obraćenje kroz Spasitelja – Gospoda Isusa Krista.

Postoje mnoga vrsta obraćenja koja ne dovode čovjeka do Boga¹⁴, to
jest da bude mrtav grijehu a živ Bogu (Rim.6:1-14).

---

¹⁴ Na primjer, čovjek može biti obraćen na drugačije shvaćanje politike, religije ili
etike, a da se nikad potpuno ne preda Bogu. Čovjek može biti obraćen bilo kojoj
ljudskoj ideologiji koja se protivi jasnoj nauci Svetoga Pisma i ne biti živ za Boga.

6. Odnos između pokajanja i vjere

Teolog Stjepan Domačević je rekao: „samo obraćenje povezuje i pokajanje i vjeru. To je jedinstven čin koji se može sagledati s dvije strane, kao okretanje od grijeha (*pokajanje*), i okretanje k Bogu (*vjera*)“.

Također i dr. David D. Duncan je potvrdio i rekao da je obraćenje „usko povezano s pokajanjem i vjerom“, jer bez pokajanja i vjere nema spasenja.

Također i Billy Graham je rekao: „Područja koja obuhvaćaju aktivno obraćenje su pokajanje i vjera“ i „bez obzira umiru li ljudi nasilnom smrću, nesretnim slučajem, ili prirodno, njihova je sudbina ista ako se ne obrate u pokajanju. Dok to ne učine, vjera je posve nemoguća“.

Obraćenje tako predstavlja i obuhvaća sva područja djelovanja i postupke kojima se od grijeha čovjek obraća Bogu.

Važno je naglasiti čovjekovu odgovornost prema pokajanju i vjeri. To nije nekakvo nejasno savjetovanje ili neslužbena pozivnica, već određena i to Božja zapovijed.

Apostol Pavao je rekao propovijedajući ljudima u Ateni: Bog sada zapovijeda ljudima, svima i svagdje da se pokaju¹⁵.

---

¹⁵ Novi zavjet i psalmi, Dj.17:30. „Zanemarivši, dakle, vremena neznanja, *Bog sada zapovijeda ljudima svima i svagdje da se pokaju*“. Lk.24:46-47. „...*tako je pisano i tako je trebalo da Krist pretrpi i da uskrsne od mrtvih treći dan i da se u njegovu imenu propovijeda pokajanje i oproštenje grijeha po svim narodima*“.

6.1. Pokajanje

Pokajanje prethodi obraćenju. Pokajanje je žaljenje zbog učinjenih grijeha. Može se definirati kao osvjedočenje o krivici u usporedbi s Božjim standardom, koji rezultira promjenom stava prema Bogu i promjenom ponašanja.

U novozavjetnom tekstu se upotrebljava grčka riječ *metanoia*, što u doslovnom prijevodu znači: „promjena uma, promjena svrhe i promjena djelatnosti“. Po grčko – hrvatskom rječniku¹⁶ „*metanoia*“ znači: pokajanje, kajanje, pokora, promjena mišljenja, promjena odluke. Također i teolog David D. Duncan navodi: „Biblijsko pokajanje zahvaća tri područja: intelektualno, emocionalno i voljno“. Pravo pokajanje zahvaća um, osjećaje i volju grešnika koji se kaje.

Pokajanje znači žaliti toliko da je moguće prestati činiti grijeh.¹⁷ Bez pokajanja čovjek ne može biti spašen i ono u vezi s vjerom ostvaruje spasenje. Tako je usko povezano s obraćenjem da ono skoro isto znači. Razlika je u tome što se pokajanje odvija u mislima to jest dolazi do „*kajanja, promjene mišljenja*“¹⁸ znači djeluje na naš razum – intelekt, a obraćenje je radni glagol i znači „*obratiti se, obrnuti se, vratiti se*“¹⁹. Pokajati se znači: okrenuti se i promijeniti svoj dosadašnji put – život.

---

¹⁶ Milivoj Sironić, Grčko hrvatski rječnik, peto izdanje Školska knjiga, Zagreb, 2000. 267.

¹⁷ David. D. Duncan, „Pokajanje kao i kovani novčić ima dvije strane: To je čin kojim čovjek raspoznaje grijeh i odvraća se od njega priznajući ga k Bogu. To je više od pukog odvrćanja od grijeha – to znači i potpuno napuštanje grijeha“.

¹⁸ Stjepan Senc, Grčko hrvatski rječnik “Metanoia što znači: pokajanje, kajanje, promjena mišljenja, pokora”.

¹⁹ Milivoj Sironić, Grčko hrvatski rječnik, 157. “Epistrefo što znači: obratiti se, okrenuti se, vratiti se, obrnuti se, vraćati se“.

Teolog Derek Prince je rekao: „U Novom zavjetu, glagol 'pokajati se' koristi se kao prijevod grčkog glagola 'metanoein'. Ovaj grčki glagol 'metanoein' ima jedno jasno, definitivno značenje kroz čitavu povijest grčkog jezika, počevši od starog klasičnog grčkog jezika, pa sve do novozavjetnog grčkog jezika. Njegovo osnovno značenje je uvijek isto: 'promijeniti mišljenje, um'. Dakle, osnovno značenje 'pokajanja' u Novom zavjetu nije emocija nego odluka. Pravo pokajanja jest... čvrsta unutarnja odluka – promjena mišljenja, shvaćanja“.²⁰

Zapravo, nema nijednog navoda u Bibliji koji bi ukazivao da čovjek može biti kršćanin i živjeti kako mu se sviđa. Kad Krist ulazi u čovjekov život, On zahtijeva da bude Gospodar i Učitelj čovjekova života. Zahtijeva potpunu predanost. Traži nadzor nad svim čovjekovim umnim djelatnostima. Zahtijeva i želi da čovjekovo tijelo i um budu Njemu podređeni.

Prema Biblijskom shvaćanju obraćenja čovjek koji se obraća Bogu mora: uočiti svoje grijeh, odvratiti se od njih, priznati ih Bogu i potpuno ih ostaviti. Samo na taj način će dobiti oprostjenje grijeha, samo na taj način će uživati u dobrobitima Božjeg predivnog spasenja.

Teolog T. C. Hammond je rekao: da „do pokajanja dolazi na osnovu djelovanja Božjeg Svetog Duha“. Jer „Sveti Duh je taj koji uvjerava svijet“²¹ i „*On će, kad dođe, dokazati svijetu zabludu s obzirom na grijeh, na pravednost i na sud*“ Iv.16:8.

---

²⁰ Prince, Derek, Temeljne istine I.

²¹ Duh Sveti ukorit će svijet u pogledu grijeha, pravednosti i osude. Općenito se drži kako to znači da o tome osvjedoćuje svakog pojedinog grešnika. Duh Sveti osuđuje svijet samim tim što je ovdje... Duh Sveti je ovdje umjesto odbačenog Krista i to je dokaz krivice svijeta. Duh osuđuje svijet za grijeh što ne vjeruju u Krista.

C. S. Lewis je napisao u svojoj poznatoj knjizi „Kršćanstvo“: „Jedini način da se (čovjek) izvuče iz *stupice*, jest u tome da položi oružje, da se preda, ispriča i shvati da je krenuo krivim putom i da se pripremi za novi početak. Ovaj čin predaje, ovo vraćanje unatrag, to je ono što kršćani nazivaju pokajanjem“.

Tako svaki čovjek treba donijeti plodove dostojne pokajanja.²² Vrlo je lako zaključiti da bez pravog – *Biblijskog* – pokajanje nema obraćenja, na kraju ako nema obraćenja neće biti niti (*konačnog*) spasenja.

Odvraćanje od grijeha (*pokajanje*) i okretanje Bogu (*vjera*) su osnovni uvjeti obraćenja i spasenja. Također, cjelokupni spisi čitavog Novog zavjeta, jednoglasno se slažu u jednoj stvari: prava vjera uvijek prethoditi pravom pokajanju; bez pravog pokajanja nema prave vjere, a ako nema pravog pokajanja i prave vjere neće biti niti pravog obraćenja i spasenja, kojem se čovjek toliko nada i očekuje.

6.2. Vjera

Vjera²³, pak, odaje stvarnu točku obraćenja; ona je okretanje k Bogu. Kroz vjeru primamo spasenje²⁴ i bez nje nije moguće okrenuti se i

---

²² Lk.3:8. (Novi zavjet i psalmi), „Donesite, dakle, plodove dostojne pokajanja!“

²³ Vjera nije samo pouzdanje, već pokorno pouzdanje u Boga (Rim.10:2-4, Iv.6:28). Stvarna vjera uvijek pretpostavlja istinu i odgovor na Božju objavu. Vjera je Božji dar.

²⁴ Rim.10:9-10. „Ako ustima svojim priznaješ Isusa Gospodina i srcem svojim vjeruješ da ga je Bog uskrisio od mrtvih, bit ćeš spašen. Vjera srca postiže pravednost, a priznanje usta spasenje.“

„ugoditi Bogu“²⁵

Bez istinskog pokajanja nema vjere, jer samo onaj tko istinski žali zbog svojih grijeha, osjeća potrebu za Spasiteljem. S druge strane ne postoji Bogu ugodno pokajanje bez vjere u Božju Svetu Riječ – Bibliju.

Sveto Pismo i teolozi tvrde, a i svjedočanstva spašenih upravo to i potvrđuju; da je vjera voljni čin kojim osoba sve svoje povjerenje poklanja predmetu vjerovanja te dozvoljava tom predmetu da upravlja njegovim djelovanjem i njegovim životom.

Teolog David. D. Duncan kaže da je Vjera „let grešnika koji se pokajao, prema Božjoj milosti koja se očituje u Kristu“.

I suvremeni čovjek može doći Bogu bez visokog kvocijenta inteligencije, bogatstva, ili visoke društvene pozicije. On svakako može doći Bogu bez rituala i ceremonija, svećenika ili ispaštanja grijeha, ali ne može doći Bogu bez istinske, žive vere.

Vjera je naš odgovor Božjem otkrivenju, vjera je veza između Boga i čovjeka, ona je „kanal“ svih Božanskih blagoslova.

Bez vjere čovjek se ne može predati Bogu, pokajati i obratiti. Kako je rekao William MacDonald „Vjera nas povezuje u Božju Vjerodostojnost. Ona je uvjerenje da je ono što (nam) Bog kaže istina, a da će se ono što On obeća sigurno zbiti“.

Kratko rečeno, pokajanje označava promjenu stava prema Bogu, a vjera povjerenje Njegovoj Riječi te povjerenje u Krista. Vrlo je lako zaklju-

---

²⁵ Heb.11:6 „Bez vjere nemoguće mu je ugoditi, jer onaj koji želi pristupiti Bogu mora vjerovati da postoji Bog i da nagrađuje one koji ga traže.“

čiti da se čovjek bez vjere ne može obratiti, jer je vjera uvjet i sredstvo kojim primamo spasenje. Da bi se čovjek obratio neophodna mu je živa vjera.

Biblija definira vjeru ovako: „*vjera je jamstvo za ono čemu se nadamo, dokaz za one stvarnosti kojih ne vidimo*“ Heb.11:1. William MacDonald je rekao da „vjera počinje tamo gdje prestaje moguće“. To je u stvari, biti siguran u ono što ne možemo vidjeti.

Kao prvo, čovjek koji želi doći k Bogu mora vjerovati da postoji Bog. Očigledno je da vjerovanje u činjenice nije dovoljno.

Bog čovjeka uvjerava da je u grijehu i ako se ne obrati da će propasti, to jest biti vječno odvojen od Boga. Vjera se tiče čovjekovih osjećaja isto koliko i uma, i takao istina obuhvaća čovjeka na svojstven način.

Biblija kaže: „*vjera srca postiže pravednost, a priznanje usta spasenje*“ Rim.10:10, i „*bez priznanja grijeha*“²⁶ (*pokajanja i vjere*) nema obraćenja, niti trenutnog, a niti konačnog spasenja. To znači da se čovjek u skladu sa svojom voljom i vjerom predao Isusu Kristu, da je prestao s grijehom i obratio se k Bogu.

Bez čovjekove vjere u Boga i odluke da odbaci svoj vlastiti grijeh i okrene se od grijeha k Bogu nema obraćenja. Vjera ide ruku pod ruku s obraćenjem. obraćenje je kako je rekao teolog Duncan „okretanje od grijeha i ono uključuje promjenu“.

Bez vjere čovjek se ne može obratiti, i „sigurno je da se ne može spasiti nitko tko se slobodnom odlukom svoje vlastite volje ne preda Kristu.

---

²⁶ To nije samo intelektualni (priznanje ili) pristanak nego istinsko prihvaćanje cijelim nutarnjim bićem. Kad netko to učini, istog trenutka je opravdan.

Čovjeku koji se preda i osloni na Spasitelja, Gospoda Isusa Krista vjerom, sam Krist mu pruža jednu novu priliku, za jedan novi život, život u svjetlu, život u Kristu, život po Božjoj volji.

7. Utjecaj obraćenja na novo rođenje

Ako nije došlo do novog rođenja, čovjek se nije (*u potpunosti i Biblijski*) obratio i kao takav – *neobraćen ili djelomično obraćen* – čovjek se ne može oslanjati na Gospoda Isusa Krista, očekivati od Njega blagoslove u svom zemaljskom životu i imati utjehu, nadu i sigurnost spasenja.

Teolog David D. Duncan je rekao: „Kada se ljudi pokaju, uzvjeruju u Gospodina Isusa, prime ga kao svog Spasitelja i obrate se, rađa se njihov duhovni život i odnos s Bogom. To je trenutna nadnaravna promjena koju Sveti Duh proizvodi u životu onoga tko se pokajao, uz vjerovao i obratio Bogu.“

Sveti Duh je taj koji čovjeka potiče na pokajanje i uvjerava ga o zabludi, jača mu vjeru u Boga i na kraju potiče ga na obraćenje – da se obrati Bogu. I tada, kada shvati svoje jadno stanje bez Boga, uzvjeruje, pokaje se i obrati, tada ga Bog nanovo rađa, a novo rođenje je dokaz da je netko ispunio uvijete biblijskog obraćenja.

U neobraćenom čovjeku ne prebiva niti Božja riječ,²⁷ a kamoli Božji Sveti Duh. Sveti Duh ne može prebivati u prljavom i grešnom čovječjem „srcu“.

Dr. Billy Graham je rekao da „Novo rođenje znači roditi se u Božjoj obitelji. Da bismo stigli u nebo, u Božju prisutnost i Njegovu obitelj,

---

²⁷ Iv.5:38. „Ni riječi njegove nemate tako da prebiva u vama, jer ne vjerujete onomu koga on posla“.

Isus nam je rekao da se moramo obratiti... Nije to čovjekovo mišljenje već Božje.

Isus je rekao; „Zaista kažem vam, *ako se ne obratite i ne postanete kao mala djeca, sigurno nećete ući u kraljevstvo nebesko*“ Matej 18:3.

Obraćena osoba je ona osoba kojoj je omogućen pristup u nebo. Ona osoba koja ne živi više po starom načinu života – već po Božjoj volji.

Obraćena osoba je ona osoba koju vodi Duh Božji – ona neminovno ima i plod Duha u svom životu. Ne kažem plodove već „plod Duha“²⁸ – a ne tijelo i stari način života.²⁹

Obraćen i nanovo rođen čovjek ima goruću ljubav prema Bogu. Središte njegova života sada je Bog, a ne on sam. Božja ljubav se izlila u njegovo srce preko Svetog Duha (Rim.5:5) i on tom ljubavlju uzvraća (1.Iv.4:19).

Onaj koji je istinski (*obraćen i*) nanovo rođen ne ljubi samo Boga koji mu je dao novi život (*kad se obratio*) nego i svoje bližnje (1.Iv.4:21; 5:2). Ova međusobna ljubav je najveći dokaz da je stara narav umrla, te da vlada nova – Božja narav. Kao što je rekao apostol Ivan „*mi znamo da smo prešli iz smrti u život, jer ljubimo braću*“ 1.Iv.3:14.

---

²⁸ Gal.5:22-24. „...plod su Duha: ljubav, radost, mir, strpljivost, blagost, dobrota, vjernost, krotkost, uzdržljivost. Protiv ovih ne postoji zakon. Oni koji pripadaju Kristu Isusu razapeli su svoje tijelo s njegovim strastima i požudama.“

²⁹ Gal.5:19-21. „Poznata su dijela tijela. To su: bludnost, nečistoća, raspuštenost, idolopoklonstvo, vraćanje, neprijateljstva, svađa, ljubomornost, srdžba, sebičnosti, razdori, strančarenja, zavisti, pijanke, razuzdane gozbe i ovima slična... oni koji čine takva djela neće baštiniti kraljevstva Božjega.“

Božji Sveti Duh pomaže čovjeku da živi novim životom – koji je ugodan Bogu – te da živi na ovoj zemlji kao obraćen čovjek, koji živi već sada (*na ovoj zemlji*) s Kristom i koji će uskoro trajno živjeti s Kristom u njegovoj slavi kad se On pojavi.

8. Potreba obraćenja suvremenog čovjeka

Bez obzira što je u današnje vrijeme, u dvadeset i prvom stoljeću, ako bismo tako mogli reći, popularno ili moda biti obraćen kršćanin i govoriti „*jednom spašen zauvijek spašen*“ je krivo mišljenje i kriva nauka, koja je u suprotnosti s Božjom Riječi.

U Novozavjetno vrijeme – sam je Spasitelj svijeta, Isus Krist, naglašavao potpunu nužnost obraćenja. Kada je došao u Galileju, govorio je „*...ispunilo se vrijeme, blizu je kraljevstvo Božje. Obratite se i vjerujte u Radosnu vijest*“ (Mk.1:15), „*...ako se ne obratite, svi ćete ... izginuti*“ (Lk.13:3).

Također je i Apostol Petar poticao i govorio koliko je nužno obraćenje „*...obratite se i povratite se da vam se izbrišu grijesi*“ (Dj.3:19). Apostol Pavao se nadovezuje i govori: „*...da se obrate i okrenu k Bogu, vršeći djela dostojna obraćenja*“ (Dj26:20).

Također, uočljivo je da u današnje vrijeme ima sve više „*nazovi obraćenih*“ koji su sve dalje od Boga i

njegove Riječi.³⁰, a sve manje onih koji su stvarno obraćeni, onih koji su svoje živote predali Bogu, te žive po Njegovoj volji životom u pravdi u istinskoj svetosti.

Bez djela obraćenja, to jest roda i ploda³¹ obraćenja, nema prave vjere. Neka svaki čovjek bude siguran da rod koji svaki pojedinac donosi karakterizira i odaje njegovo stvarno duhovno stanje (Mt.7:15-16).

Piše, „Zato odložite laž i govorite istinu jedan drugomu jer udovi smo jedni drugima. Srdite se, ali ne grijешite! Sunce nek ne zađe nad vašom srdžbom i ne dajite mjesta đavlu. Tko je krao, neka više ne krade, nego neka se radije trudi svojim rukama priskrbljivati da ima što podijeliti s

---

³⁰ Oswald J. Smith, Veliki nalog. „Danas postoji drugo evanđelje, vrlo popularno, koje iz plana spasenja isključuje osvjedočenje o grijehu i pokajanje, koje traži od grešnika samo umni pristanak na činjenicu o njegovoj krivnji i grešnosti, kao i intelektualni pristanak na činjenicu i dostatnost Kristova okajanja; a takav mu pristanak daje, odnosno govori, da ide u miru i da bude sretan i siguran da je Gospod Isus sve ispravio između njegove duše i Boga, te više mir, mir, kad uopće mira nema. Krhka i lažna obraćenja takve vrste mogu biti jedan od razloga zašto toliki koji su uzeli zdravo za gotovo ispovijedanje kršćanstva, svojim životom, koji nije u skladu s onim što ispovijedaju, te na kraju svojim vraćanjem u svjetovnost i grijeh, obeščaćuju Boga i donose sramotu Crkvi. Prije nego se radi grijeha može žaliti, on se može osjetiti. Grešnici moraju biti u žalosti prije nego mogu biti utješeni. Prava su obraćenja velika potreba ovog vremena! Obraćenja kakva su nekad bila uobičajena ponovo će biti kada Crkva sa sebe strese svoju ravnodušnost, prigrabi Božju snagu i sazove onu staru silu. Tada će, kao u stara vremena, grešnici drhtati od straha Gospodnjega.“

³¹ Pozornost treba obratiti na konačni "proizvod" obraćenosti duhovnosti, na rod ili plod duhovnog života, na praktičnu pobožnost koja je prijeko potrebna svakom obraćenom čovjeku. Načelo je jednostavno i jasno i nije moguće pogriješiti u ispitivanju istinske duhovnosti, posebno zato što sama Riječ Božja spominje plod i obilježja razvratnog života koji je suprotan duhovnome, a "to su: bludnost, nečistoća, raspuštenost, idolopoklonstvo, vraćanje, neprijateljstva, svađa, ljubomornost, srdžba, sebičnost, razdori, strančarenja, zavisti, pijanke, razuzdane gozbe ..." (Gal.5:19-21)

potrebnim.“ Ef.4:25-28 (za daljnje proučavanje usporedi s Zah.8:16; Ps.4:5; Jak.4:7; 1.Pt.5:9; Dj.20:35; 1.Sol.4:11; 2.Sol.3:8,12).

Postoje cijela poglavlja u Bibliji koja se bave novim životom i plodom kojega Gospod Bog želi vidjeti u našem svakodnevnom obraćenom i nanovo rođenom životu... (usporedi s Gal.5:22-23; Ef.4:1 - 6:9; Kol.3:1 – 4:6 i dalje).

Jednostavno rečeno obraćenje je čin kojim čovjek doživljava potpunu životnu promjenu kad se od grijeha obrati k Bogu. Potreba za – pokajanjem koje prethodi obraćenju, vjerom u Boga i Njegovu Riječ, svaka-ko je očigledna.

Evangelje je srž Novog zavjeta, koje govori o žrtvi Gospodina Isusa Krista i čovjekovoj najvećoj potrebi za obraćenjem i oslobođenjem....

Jasno je da bez pokajanja i obraćenja se nitko neće i ne može spasiti. Riječ Božja tvrdi i kaže: „*Poput ovaca svi smo lutali, i svaki je svojim putem hodio*“ (Iz.53:6).

Da bi ovo suvremeni čovjek primijenio osobno na sebe i rekao: „okrenuo sam se od Boga, hodam svojim putom, živim svoj život, sam donosim odluke, sâm sam svoj gospodar i tražim svoja uživanja“. To je dovoljan razlog zašto se čovjek mora pokajati i obratiti.

Čovjek koji se okrenuo od Boga, i ide u pogrešnom pravcu, ako ne promijeni svoj pravac to jest svoj smjer otići će – na žalost – u vječnu propast.

Kada je Isusu rečeno za smrt nekoliko Galilejaca koji su se borili s Rimskim vojnicima, On je upozorio: „*Ako se ne obratite, svi ćete tako*

izginuti“ (Lk.13:3). Tada je nastavio podsjećajući ih na incident u Siloi gdje je 18 ljudi poginulo kada je na njih pala kula, dodajući: mislite li da su oni bili grešniji od svih stanovnika u Jeruzalemu? Ne to, velim vam, „*ako se ne obratite, svi ćete tako izginuti*“. Isusova poruka je ovdje očigledna.

Ovi događaji podsjećaju ljude da je čovjekov život kratak, a smrt sigurna – a oni nisu bili spremni umrijeti! Oni nisu bili pravedni pred Bogom. Nisu vjerovali, nisu se pokajali, nisu se obratili. Bili su odvojeni od Boga, te spremni izravno za „pakao“, i biti će – na žalost – zauvijek odvojeni od lica Gospodnjeg. Stoga je Bog poticao ljude da *propovijedaju i govore kako je obraćenje bitno, nužno, neophodno i najvažnije*³². Petar je propovijedao da je Isus ustao iz mrtvih i bio uzvišen „...za Vođu i Spasitelja, da dadne Izraelu obraćenje i oprostjenje grijeha“ (Dj.5:31).

U priči o obraćenju Rimskog stotnika Kornelija, čitamo: „*Dakle, i poganima je Bog dao obraćenje koje vodi u život*“ (Dj.11:18). Pavao je rekao Timoteju da propovijeda Evanđelje vjerno i pažljivo čak i neprijateljima, u nadi „*ne bi li im Bog dao obraćenje da potpuno upoznaju istinu*“ (2.Tim.2:25).

Kako je ovo divno! Ništa ne zadržava niti suvremenog čovjeka od obraćenja u svakom trenutku. Ako čovjek sumnja u svoje obraćenje, te

---

³² Obraćenje je najhitnije, najnužnije i najvažnije. Riječ Božja kaže da bez obraćenja, spasenja i posvećenja, nitko neće vidjeti Gospodina (Heb.12:14). Sada čovjek ima priliku izabrati gdje će vječnost provesti u radosti... ili vječnim mukama. Svatko se sam mora odlučiti. Čovjek za svog ovozemaljskog života ima priliku odabrati hoće li vječnost provesti s Bogom ili ne? Ne izabere li Boga i ne preda li svoj život Bogu za svog ovozemaljskog života, nakon smrti nema više tu priliku, već ga čeka vječno odvojenje od Boga. Tko je onda toliko hrabar igrati se sa svojim životom, to jest svojim vječnim životom?

nema radosti i Božjeg mira u svome srcu – tada se on nikada i nije istinski obratio.

Čovjek treba zavapiti Bogu, a Bog će mu pomoći da se obrati, prigrlit će ga k Sebi i pomoći mu da živi novim, obraćenim životom.

Riječ Božja nas uči da nas Bog sve „*strpljivo podnosi jer neće da se itko izgubi, nego da svi pristupe obraćenju*“ (2.Pt.3:9) i ovdje se najjasnije vidi da je Isusova smrt na križu uzvišeni motiv za čovjeka da se okrene od grijeha k Bogu. Apostol Pavao je rekao; čovječe, zar ne shvaćaš „*da te dobrota Božja k obraćenju privodi?*“ (Rim.2:4).

Bog kroz svoju pisanu Riječ i svog dragog Svetog Duha uvjerava suvremenog čovjeka da živi u grijehu (*zabludi*) i nikako ga ne želi ostaviti kao takvog, već mu daje priliku da se obrati. Biblija je vrlo jasna kad kaže da nitko ne može doći Bogu osim po Isusu Kristu.³³

Jedini temelj oprostjenju grijeha i putu u vječni život osigurao je Isus Krist i to kroz živu vjeru u Boga, čovjekovo pokajanje i obraćenje. Iz navedenog proizlazi kako su vjera, pokajanje i obraćenje „djela koja zahvaćaju svako područje čovjekova bića: razum, osjećaje i volju.“

Samo obraćenje nije dovoljno za spasenje, ono utječe i usko je povezano s novim rođenjem, to jest utječe na promjenu koja dolazi nakon obraćenja.

Biblijsko obraćenje se razlikuje od svih ostalih obraćenja, iako čovjek može biti obraćen na drugačije shvaćanje politike, religije ili etike, ipak

---

³³ Iv.14:6. Isus je rekao: “Nitko ne dolazi Ocu osim po meni.”

Bog traži od njega da bude „mrtav grijehu i živi Bogu“³⁴, a to može jedino ako se obrati.

Čovjekova budućnost i vječnost ovisi upravo o njegovom obraćenju Bogu. Čovjek ne smije nikako smetnuti s uma kako ima samo jedan život i nikako ga ne smije promašiti, jer neće imati naknadne prilike za obraćenje. Isusov poziv na obraćenje upućen prije dvije tisuće godina čuje i današnji suvremeni čovjek.

William MacDonald je rekao: „Svaki pokušaj iskrenog promišljanja našeg postojanja na zemlji mora u obzir uzeti zapanjujuću spoznaju da ovdje živimo samo jedanput. Nećemo li onda početi od te bolne izvjesnosti 'samo jedan život'? Moramo razmišljati o vrijednostima tog života! Koliko mi vrijedi život? Koliko bih uzeo u zamjenu za njega? Očito mu nitko ne bi mogao istaknuti cijenu“³⁵.

Vjerujemo da svaka osoba dobije priliku obratiti se. Sveti, pravednik Job je rekao da Bog zove čovjeka „*dva do tri puta*“ (Job.33:29-30), znači pruža mu priliku za obraćenjem i spasenjem. Pitanje je sada „koliko si ti već prilika propustio?“ i/ili „da ti nije slučajno ovo zadnja prilika za spasenjem?“.

Nemoj više nikako odlagati tu najvrjedniju i najvažniju životnu potrebu, već u živoj vjeri i pokajanju predaj svoj život Bogu, i doživjet ćeš, i iskusiti predivno zajedništvo s Bogom i oslobođenje od svega nepotrebnog što si nakupio kroz svoj dosadašnji život.

---

³⁴ Rim.6:1-14.

³⁵ William MacDonald, Misli na svoju budućnost

Bog kroz svoju Riječ objavljuje i kaže da nitko neće imati isprike³⁶, nitko neće moći reći „*nisam znao*“ i/ili „*ja nisam imao priliku*“. Također znamo da Bog „*neće da se itko izgubi, nego da svi pristupe obraćenju*“ (2.Pt.3:9).

Čovjek ne smije oklijevati s obraćenjem (*i predajom svoga života Bogu*), već treba (*što je prije moguće*) predati svoj život Isusu Kristu i to danas, dok još traje vrijeme milosti i dok ima tu priliku. Čovjek ne zna hoće li i sutra imati tu priliku!

---

³⁶ Rim.1:19-20. “*Jer je njima očito ono što se može doznati o Bogu: Bog im je to objavio. Uistinu, njegova se nevidljiva svojstva, njegova vječna moć i božanstvo, promatrano po njihovim djelima, opažaju od postanka svijeta. Tako nemaju isprike.*”

9. Daljnji život obraćene osobe život u posvećenju

Vjerujemo da je Božja volja i naredba da daljnji život obraćene i spašene osobe bude život u posvećenju. On od nas upravo to traži, ništa manje i ništa više od toga. Budimo svjesni da bez obraćenja i posvećenja sigurno nitko neće imati dijel pri Kristovom drugom dolasku i zajedništvo s Njim i Njegovim svetima u vječnosti.

Božja riječ nas uči da bez svetosti to jest života u posvećenju nitko neće vidjeti Gospodina (Heb.12:14). Vjerujemo u nauk posvećenja kao definitivno, ali progresivno, djelo milosti s početkom obraćenja – novog rođenja i sve do konačnog spasenja (Iv,17:17; 1.Kor.6:11; 1.Sol.5:23; 2.Sol.2:13; Heb.14:12; 1.Pt.1:2).

Posvećenje ima dvojako značenje, kao prvo odvojenje od zla (1.Sol.4:3) i kao drugo, odanost Bogu (2.Kor.7:1). Bog od nas traži da budemo posuda prikladna za „*plemenitu upotrebu, posvećena, korisna domaćinu i prikladna za svako dobro djelo*“ 2.Tim.2:21.

Gledajući s jedne strane ono je trenutačno djelo (1.Kor.6:11; Heb.10:10, 14) s druge strane posvećenje je postepeno – svakodnevno (Heb.14:12).

Apostol Pavao moli za Solunske kršćane da „...*sam Bog, izvor mira, neka vas potpuno posveti! I neka se cijelo vaše biće – duh, duša i tijelo – sačuva besprijekorno za dolazak Gospodina našega Isusa Krista! Vjeran je onaj koji vas je pozvao: on će to i učiniti.*“ 1.Sol.5:23-24.

Sam Bog nam je pripremio sredstva kojima možemo postići potpuno posvećenje, kao što piše „*Posveti ih istinom; tvoja je riječ istina*“ Iv.17:17.

Također, čovjeku je zapovjedbno da se čisti od svake tjelesne i duševne ljage i privede k savršenstvu svoju svetost u strahu Božjemu! (2.Kor.7:1). Znajući da bez posvećenja, to jest svetog života nitko neće vidjeti Gospodina.

10. Zaključak

Imajući u vidu postavljene ciljeve te analizirajući navedenu tematiku može se zaključiti da je biblijsko obraćenje neophodno i suvremenom čovjeku. Bog kroz svoju pisanu Riječ i svog dragog Svetog Duha uvjера suvremenog čovjeka da živi u grijehu i nikako ga ne želi ostaviti kao takvog, već mu daje priliku da se obrati.

Sveto Pismo je vrlo jasno kad kaže da nitko ne može doći Bogu osim po Isusu Kristu.³⁷ Jedini temelj oprostjenju grijeha i putu u vječni život osigurao je Isus Krist i to kroz čovjekovo pokajanje, vjeru i obraćenje. Iz navedenog proizlazi kako su vjera, pokajanje i obraćenje „djela koja zahvaćaju svako područje čovjekova bića: razum, osjećaje i volju.“³⁸ Samo obraćenje nije dovoljno za spasenje, ono utječe i usko je povezano s novim rođenjem³⁹ to jest utječe na obnobljenje koje dolazi nakon obraćenja.

Biblijsko obraćenje se razlikuje od svih ostalih obraćenje, iako čovjek može biti obraćen na drugačije shvaćanje politike, religije ili etike,⁴⁰ ipak Bog traži od njega da bude „mrtav grijehu i živi Bogu“⁴¹, a to može jedino ako se obrati.

---

³⁷ Isus je rekao: “Nitko ne dolazi Ocu osim po meni.” Iv.14:6.

³⁸ David. D. Duncan.

³⁹ Billy Graham.

⁴⁰ David. D. Duncan.

⁴¹ Rim.6:1-14.

Niti jedan čovjek svojom voljom, snagom i svojim naporima ne može postići spasenje, niti živjeti pravim Biblijskim posvećenim životom, ali s Bogom i Njegovom pomoći, može.

Čovjekova budućnost ovisi upravo o njegovom obraćenju Bogu.

Čovjek ne smije nikako smetnuti s uma kako ima samo jedan život i nikako ga ne smije promašiti, jer on nema naknadne prilike za obraćenje. Isusov poziv na obraćenje upućen prije dvije tisuće godina čuje i današnji suvremeni čovjek, čovjek dvadeset i prvog stoljeća.

„Svaki pokušaj iskrenog promišljanja našeg postojanja na zemlji mora u obzir uzeti zapanjujuću spoznaju da ovdje živimo samo jedanput. Nećemo li onda početi od te bolne izvjesnosti 'samo jedan život'. Moramo razmišljati o vrijednostima tog života! Koliko mi vrijedi život? Koliko bih uzео u zamjenu za njega? Očito mu nitko ne bi mogao istaknuti cijenu“.⁴²

Iz svega navedenog proizlazi da obraćenjem čovjek dobiva novi status, novi položaj pred Bogom te priliku da živi po Božjoj svetoj Riječi i Njegovoj volji. Obraćenom čovjeku Bog pomaže u svakodnevnom životu, ne napušta na njega više nego što može nositi, daje mu blagoslov i obećanje za vječni život.

Iz navedenog proizlazi da jedino onaj koji je obraćen ima pravo na Božji mir,⁴³ sreću i zadovoljstvo za kojim suvremeni čovjek teži. Biblija

---

⁴² William MacDonald.

⁴³ Komentar na Biblijski stih Iv.14:27. Bog ostavlja obraćenom čovjeku „nešto što se ne može kupiti novcem – mir, unutarnji mir savjesti koji dolazi iz osjećaja oproštenog grijeha i pomirenja s Bogom. Krist ga može dati zato što ga je kupio vlastitom krvlju na Golgoti. Nije ga dao kao što svijet daje – škrto, sebično i nakratko. Njegov dar mira je zauvijek.“ William MacDonald, *Komentar Novoga zavjeta, Sv. 1.*

objavljuje da nitko neće imati isprike,⁴⁴ Bog „neće da se itko izgubi, nego da svi pristupe obraćenju.“⁴⁵

Bog čovjeka uvjerava da je u grijehu i upozorava ga ako se ne obrati da će „vječno“ propasti, to jest biti vječno odvojen od Boga. Znači, čovjek koji želi doći k Bogu mora vjerovati da postoji Bog. Očigledno je da vjerovanje u činjenice nije dovoljno.

Znajmo da se bez istinske, žive vjere čovjek ne može obratiti, i sigurno je da se ne može spasiti nitko tko se slobodnom odlukom svoje vlastite volje ne preda Spasitelju – Gospodu Isusu Kristu.

Čovjeku koji se preda i osloni na Spasitelja, Gospoda Isusa Krista vjerom, sam Krist mu pruža jednu novu priliku, za jedan novi život, život u svjetlu, život u Kristu, život po Božjoj volji.

Bog nas je uputio kroz svoju pisanu Riječ i otkriva nam kako bismo mogli živjeti novim životom – posvećenim životom. On nas nije ostavio same, On nam je ostavio svoju dragu Svetu Riječ – Bibliju i svog dragog Svetog Duha, kroz kojega nam daje snagu da možemo živjeti čistim i posvećenim životom Bogu na slavu a nama na radost i blagoslov.

Sveti Duh je taj koji čovjeka potiče na pokajanje i uvjerava ga o zabludi, jača mu vjeru u Boga i na kraju potiče ga na obraćenje – da se obrati i preda svoj život i „srce“ Bogu.

---

⁴⁴ „Jer je njima očito ono što se može doznati o Bogu: Bog im je to zapravo objavio. Uistinu, njegova se nevidljiva svojstva, njegova vječna moć i božanstvo, promatrano po njihovim djelima, opažaju od postanka svijeta. Tako nemaju isprike” (Rim.1:19-20).

⁴⁵ 2.Pt.3:9.

Kada čovjek shvati svoje jadno stanje bez Boga, uzvjeruje, pokaje se i obrati, tada ga Bog nanovo rađa, a novo rođenje je dokaz da je netko ispunio uvijete biblijskog obraćenja.

Ako nakon obraćenja nije došlo do novog rođenja, čovjek se nije (*u potpunosti i Biblijski*) obratio i kao takav – *neobraćen ili djelomično obraćen* – čovjek se ne može oslanjati na Gospoda Isusa Krista, te očekivati od Njega blagoslove u svom zemaljskom životu i imati utjehu, nadu i sigurnost spasenja.

Obraćena osoba je ona osoba koja ne živi više po starom načinu života – već po Božjoj volji. Takvu osobu vodi Duh Božji – ona neminovno ima i plod Duha u svom životu.

Ne kažem plodove već „plod Duha“⁴⁶ – a ne tijelo i stari način života.⁴⁷ Zaključili bismo ovo riječima pisca Poslanice Hebrejima (2:1):

***„Zato treba da dobro pazimo
na ono što smo čuli, da slučajno
ne promašimo cilj.“***

---

⁴⁶ Gal.5:22-24. „...plod su Duha: ljubav, radost, mir, strpljivost, blagost, dobrota, vjernost, krotkost, uzdržljivost. Protiv ovih ne postoji zakon. Oni koji pripadaju Kristu Isusu razapeli su svoje tijelo s njegovim strastima i požudama.“

⁴⁷ Gal.5:19-21. „Poznata su dijela tijela. To su: bludnost, nečistoća, raspuštenost, idopoklonstvo, vraćanje, neprijateljstva, svađa, ljubomornost, srdžba, sebičnosti, razdori, strančarenja, zavisti, pijanke, razuzdane gozbe i ovima slična... oni koji čine takva djela neće baštiniti kraljevstva Božjega.“

Za sva daljnja pitanja i/ili nejasnoće slobodno nam se obratite, a mi ćemo vam nastojati u što kraćem roku, uz Božju pomoć i u skladu s pisanom Božjom Riječi odgovoriti na sva vaša postavljena pitanja.